

GENT DEL MASNOU

BUTLLETÍ GENT DEL MASNOU 3a. època núm. 238, febrer 2007

PATENTS, MARQUES, DISSENYS
Marcel·lí Curell i Suñol
Agent de la Propietat industrial

Al Masnou: Sant Felip, 31

A Barcelona:

Passeig de Gràcia, 65 bis

T. 93 487 51 66 · Fax 93 488 03 21

mail@curellsunol.es

Blas Aznar

Servei de reparació
DVD, TFT, LCD, Vídeo, Hifi

Av. Joan XXIII, 14

93 555 13 32 · 678 925 705

el Masnou

NOTE

Nota'n l'estil

TALLERS MASNOU
Genís Oliveras, S.l.

Exposició i venda: Àngel Guimerà, 14.

Taller: Puerto Rico, 28

Tel. Fax: 93 540 31 57

EL MASNOU

Pintor Domènech Farré, 13-15 · 93 462 80 00 · 08320 el Masnou

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Palemó Anglès - Joan Bosch - Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: Cartell de Carles Fontserè fet durant la Guerra (1936-1939)

Correcció: Esteve Pujol

Disseny i muntatge: Taller de publicitat

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagrap

Tiratge: 3.500 exemplars

Paper ecològic de 90 g

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9

Tel. 93 540 39 29

gentmas@suport.org

www.gentdelmasnou.org

08320 El Masnou

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

Del 3 al 23 d'aquest mes de febrer

podeu gaudir a la
sala de Gent del
Masnou de
l'exposició
"El Quixot"

amb il·lustracions
de **Batllori Jofré**
(del fons Batllori -Teià)

CONVOCATÒRIA

ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA DE L'ANY 07

D'acord amb el que disposen els estatuts de Gent del Masnou, es convoquen les Assemblees Generals ORDINÀRIA i EXTRAORDINÀRIA per al diumenge, dia 22 d'abril del 2007, a les 12 del migdia, al local social, carrer Doctor Agell, 9.

(Informació pàgina 29)

Editorial VOLEU PARTICIPAR EN EL PEM?

El 25 de novembre passat, en el marc d'una jornada de treball oberta a la participació de tots els masnovins, es va celebrar el Segon Fòrum d'Educació del Masnou, amb l'objectiu de seguir desenvolupant el *Projecte educatiu del Masnou*, altrament conegut com el PEM. En el decurs de la mateixa jornada es presentà l'exemplar núm. 1 del **Butlletí del PEM**, publicació periòdica que anirà informant de les activitats i projectes que es duguin a terme a l'entorn d'aquest projecte educatiu.

Aquesta lloable iniciativa auspiciada per la Regidoria d'Educació de l'Ajuntament del Masnou, a la qual som convidats a participar tots els masnovins, sigui a títol individual o com a membres d'algun grup, associació o entitat de la vila, va iniciar la seva caminada fa poc més d'un any a l'entorn d'un seguit de reunions i contactes amb persones vinculades amb el món educatiu i associatiu de la vila. El resultat de tot plegat es materialitzà en un complet informe, a tall de diagnòstic, en el qual quedaven reflectides les principals mancances o necessitats que, a parer del grup impulsor, caldria reconduir per fer del Masnou, en la mesura del possible, un model de convivència en tots els ordres: comunitats de veïns, escoles, clubs, associacions, famílies, comerços, empreses, al carrer, en la pràctica esportiva i l'oci, etc. No es tractava de fer volar coloms ni de fer un estudi de cara a la galeria o per quedar bé, ni tampoc d'elaborar un plec inabastable d'intencions que pogués sonar a música celestial. Es tractava de posar els peus a terra, de prendre consciència de manera ordenada de tot allò que sovint manifestem en converses informals, de canalitzar tots aquells neguits o inquietuds que suren en l'ambient, de contrastar opinions dels professionals de l'ensenyament i de la gent del carrer.

Amb aquest ambiciós projecte al davant i la diagnòstic damunt de la taula calia posar-se a treballar tot seguit per evitar que passés a dormir el son dels justos en qualsevol. prestatgeria o calaix.

Així, sense deixar-ho refredar, s'han format diferents "equips educadors", oberts a tothom, amb la finalitat de dur a terme les primeres accions a curt termini que abasten àmbits tan diversos com: *la gent gran, les noves tecnologies, acolliment als nous vinguts, festa de suport als mestres, itineraris pel Masnou, etc.*

Des de Gent del Masnou, com a entitat adherida al PEM i conscients que l'educació integral passa per crear una xarxa de complicitats entre tots els estaments de la societat civil, fem una crida a tots aquells socis i simpatitzants que ho desitgin a fer pinya a l'entorn d'aquest projecte. Qualsevol que vulgui rebre una major informació o estigui interessat a formar part d'algun dels "equips educadors", pot adreçar-se directament a la Regidoria d'Educació, a Ca n'Humet, Fontanills, 77, telèfon 935 405 380, adreça electrònica educacio@elmasnou.net, o bé pot facilitar les seves dades a Gent del Masnou.

Us hi sumeu?

El President

Sumari

EDITORIAL	3
BÚSTIA OBERTA	5
RASCA I PICA per Ramon Serra i Roca.....	11
EL CONFLICTE BASC per Joan Camps.....	12
CRÒNIQUES:	
Exposició de Nadal per Joan Muray	14
Homenatge a Carles Fontserè per Joan Muray	14
Desmitificant Lluís Companys per Esteve Pujol.....	15
Visita a Can Teixidor per Rosa Pagès	16
TEATRE CAPITAL per R.M. Isart i M.J.R. Lucas.....	17
ARRAN DE SÒL per Pledebuit	17
HISTÒRIES DE LA VILA per Joan Muray.....	18
CORAL XABEC per Esteve Pujol.....	23
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT per Carles Maristany	24
MOTS ENCREUATS per Xavi Cardona	26
EL PRIMER CUIRASSAT per Josep Condeminas	27
GENT DEL MASNOU INFORMA	29
FOTESSES per Joan Bosch	30
LA NOSTRA MARINA per Palemó Anglès i	32

15 de febrer

Dijous Gras

Coques de llardons

I per a la Quaresma, bunyols o brunyols

De les pastisseries del Masnou

Forn de pa i Pastisseria
Bautista
El nostre pa de cada dia

Mestres Villà 87-89 · Tel. 93 555 20 89 · El Masnou
Sant Miquel, 21 · Tel. 93 540 33 59 · El Masnou

Pastisseria
miquel
Antiga Casa Pagès fundada el 1927

Pere Grau, 59 · Tel. 93 555 06 61
El Masnou

Pastisseria Degustacio Granja

Matalí
Des de 1866

El Masnou: Prat de la Riba, 4 · T. 93 555 04 60

Teià: Passeig de la Riera, 14 · T.93 540 14 52

PASTISSERIA · CONFITERIA
La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

pastisseria bomboneria

Font

Envii dolços arreu d'Espanya amb el servei **INTERPASTEL**

Navarra, 100 · Tel. 93 555 34 75 · El Masnou

BÚSTIA OBERTA

Totes les cartes adreçades a la **Bústia Oberta** -encara que es publiquin amb pseudònim o inicials- cal que portin les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, núm. del D.N.I. i signatura. L'extensió no excedirà de vint ratlles mecanografiades a doble espai; en cas contrari, la Redacció podrà abeurjar-les.

Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes; seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

MERCAT VELL

Sr. President,
El motiu d'aquestes línies és respondre, en part, als dos escrits publicats a la revista del passat mes de gener relacionats amb el Mercat Vell.

L'execució d'aquest projecte és esperada per tot el municipi, però fonamentalment pels habitants del Casc Antic, des que l'antic Mercat del Masnou deixés de funcionar com a tal, l'any 1996. Una vegada finalitzades les obres corresponents, el municipi disposarà de 45 places d'aparcament (que poden contribuir a impulsar el comerç existent a la zona i a facilitar l'aparcament per als veïns, ja que duplicaran les que fins ara existien al mateix lloc), d'un pas subterrani accessible (que comunicarà el passeig amb el port esportiu i podrà ser utilitzat per tothom, tingui o no problemes de mobilitat) i d'una gran plaça pública de més de 800 m² que, situada enfront del mar, esdevindrà un lloc privilegiat per a l'esbarjo de tots els nostres vilatans.

La reutilització de l'antiga coberta, proposada en un dels dos escrits, era totalment inviable ja que aquesta era d'uralita, material altament tòxic.

Comparteix amb els autors dels dos escrits la necessitat que el Masnou

disposi de llocs coberts o que es puguin cobrir temporalment si fos necessari, on es puguin desenvolupar activitats com les que en ells s'esmenten en cas de mal temps.

És cert també que el recurs no pot ser sempre el lloguer de carpes. Per això, el govern municipal, del qual formem part, té en estudi dos projectes: en primer lloc, al pressupost municipal d'enguany hi ha una partida per a l'adquisició d'unes estructures que permetin el cobriment de diferents espais públics (Passeig Roman Fabra, c/ Agricultura, Plaça de Ramón i Cajal... i futura Plaça del Mercat Vell) quan aquests hagin d'albergar activitats. En segon lloc, i tal i com comenta un dels escrits, el pressupost de 2007 també conté una altra partida per a la construcció, en els terrenys situats al costat dels que ocuparà la nova fàbrica de DOGI, d'una nau polivalent de més de 1500m², que podrà acollir des de la pràctica d'activitats esportives com el patinatge i altres, fins a la celebració de concerts joves, balls, sardanes, el dinar dels avis, ... quan les circumstàncies ho aconsellin. Crec que aquests dos projectes permetran atendre, en un futur proper i en òptimes condicions, la major part de les necessitats que consten en aquests

dos escrits. Vull acabar agraïnt el tarannà de tots dos escrits que, evidentment, he entomat com a consells o crítiques constructives.

Atentament

Màxim Fàbregas i Añaños

Portaveu del GM d'ICV-EA

HO LAMENTO I DEMANO DISCULPES

Sr. President,

Malgrat el que s'afirma en un escrit publicat en la revista del passat mes de gener, vull deixar constància que tots els membres del govern Sí som capaços d'entendre que la major part de les observacions dels vilatans es fan per voler ajudar el govern en la seva tasca d'aconseguir el millor per al nostre poble.

Aquesta afirmació, que alguns consideraran gratuïta i buida de contingut, ben segur que és compartida per tots els nostres ciutadans i ciutadanes que han vist com, al llarg d'aquests ja gairebé quatre anys de govern d'esqueres, s'han atès moltes de les demandes i suggeriments que han exposat a l'actual govern, així com moltes altres que havien demanat de governs anteriors. La urbanització de tots els carrers del sector dels Pinetons, la solució dels problemes de filtracions que patien des de fa molts anys alguns veïns del Casc Antic, la reurbanització del c/ Sant Pere, l'arranjament dels solars situats a Amadeu I i al c/ Vallromanes, l'adequació de la segona pista de l'IES Mediterrània, la reserva de places d'aparcament per als discapacitats, les mi-

llores en les escoles i moltes altres actuacions en són un clar exemple.

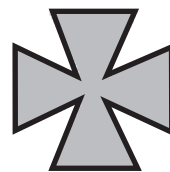
Quant al motiu de l'escrit, les obres a les quals fa referència van ser efectuades per l'operador de telecomunicacions AL-PI per tal de poder fer arribar la fibra òptica a la central de Telefònica, situada enfront de la plaça Duc d'Ahumada.

Una de les condicions que va posar l'Ajuntament a AL-PI per tal de poder executar aquestes obres va ser que incloguessin la instal·lació de tubs que ens permetés connectar amb fibra òptica tres dels edificis municipals on es concentraran la major part dels serveis adreçats als ciutadans: l'Ajuntament, el nou edifici a construir al solar ocupat per l'antic edifici de Correus i l'Edifici Centre. A més, AL-PI s'havia de fer càrrec d'efectuar aquesta connexió, que permetrà una comunicació molt més ràpida i econòmica entre els serveis existents a tots tres edificis.

L'escrit comenta que la reposició del tram de calçada afectada per aquestes obres no s'ha fet de manera correcta i això és ben cert. Però hi ha una raó que explica aquest fet. L'any passat, el govern municipal va considerar necessari procedir a la reurbanització del c/ Josep Llimona, de la Plaça Jaume Bertran i del tram dels carrers Buenaventura Bassegoda i Roger de Flor que voregen l'antic edifici de Correus, per dues raons: perquè l'estat de la urbanització d'alguns d'aquests espais ja era lamentable abans de les obres esmentades i perquè

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

24 hores al seu servei

Dies en què les farmàcies del Masnou estan de guàrdia

Febrer 2007

1	dijous	Viayna
2	divendres	Ocata
3	dissabte	Aymar
4	diumenge	Aymar
5	dilluns	Fàbregas
6	dimarts	Riera
7	dimecres	Aymar
8	dijous	Viayna
9	divendres	Ocata
10	dissabte	Fàbregas
11	diumenge	Fàbregas
12	dilluns	Fàbregas
13	dimarts	Riera
14	dimecres	Aymar
15	dijous	Viayna
16	divendres	Ocata
17	dissabte	Viayna
18	diumenge	Viayna
19	dilluns	Fàbregas
20	dimarts	Riera
21	dimecres	Aymar
22	dijous	Viayna
23	divendres	Ocata
24	dissabte	Riera
25	diumenge	Riera
26	dilluns	Fàbregas
27	dimarts	Riera
28	dimecres	Aymar

Març 07

1	dijous	Viayna
2	divendres	Ocata
3	dissabte	Ocata
4	diumenge	Ocata
5	dilluns	Fàbregas
6	dimarts	Riera
7	dimecres	Aymar
8	dijous	Viayna
9	divendres	Ocata
10	dissabte	Fàbregas
11	diumenge	Fàbregas
12	dilluns	Fàbregas
13	dimarts	Riera
14	dimecres	Aymar
15	dijous	Viayna
16	divendres	Ocata
17	dissabte	Viayna
18	diumenge	Viayna
19	dilluns	Fàbregas
20	dimarts	Riera
21	dimecres	Aymar
22	dijous	Viayna
23	divendres	Ocata
24	dissabte	Aymar
25	diumenge	Aymar
26	dilluns	Fàbregas
27	dimarts	Riera
28	dimecres	Aymar

AYMAR (Maricel)	Almeria, 14	Tel. 93 555 03 81
FÀBREGAS	Navarra, 68	Tel. 93 555 19 79
OCATA	St. Domènec, 1	Tel. 93 555 33 08
RIERA	J.Llimona, 22 (Enfront C.Nàutic)	Tel. 93 555 08 55
VIAYNA (M.J.Cardona)	Prat de la Riba, 23	Tel. 93 555 04 03

Els serveis de guàrdia són de 9 del matí a 9 del matí
El dissabte a la tarda està oberta només la farmàcia de guàrdia

BÚSTIA OBERTA

el govern té la intenció que aquests espais esdevinguin espais d'ús prioritari per als vianants. Per això, a finals de 2006, s'encarregà la redacció del corresponent projecte, que s'aprovarà inicialment abans de la fi del mes de febrer, i per això no s'ha obligat momentàniament l'empresa a fer la reposició tal i com contempla la normativa ja que, d'haver-ho fet, al cap de no gaire temps les màquines tornarien a aixecar la calçada reformada.

Lamento i demano disculpes al Sr. Godàs si no va ser ben atès quan es va dirigir a l'Ajuntament per tal d'exposar el seu suggeriment, però vull deixar constància que una de les característiques de les tasques que realitzen els treballadors municipals és la correcció en el seu tracte amb els nostres vilatans. Per últim, agraeixo al Sr. Godàs el seu interès i la seva col·laboració amb els diferents governs municipals, posats de manifest en moltes ocasions i l'animo a seguir en aquesta línia ja que coincidim amb ell en la voluntat d'aconseguir el millor per al nostre municipi.

Atentament

Màxim Fàbregas i Añaños
Portaveu del GM d'ICV-EA

CAVALCADA DE REIS

La policia, molt diligent, dos dies abans de la cavalcada dels Reis va posar senyals als carrers per on havien de passar les car-

rosses. Però ningú no es va preocupar fins mitja hora abans que comencés el recorregut de comprovar si hi havia vehicles estacionats que no complissin les ordenances.

Un dels punts més conflictius del recorregut és al carrer Mestres Villà, una mica abans d'arribar a la plaça d'Ocata. Gràcies als contenidors i al canvi de vorera en l'estacionament dels cotxes allí s'ha creat un autèntic coll d'ampolla. Això va provocar un tap tan gran que va tenir aturada la cavalcada durant mitja hora per falta de previsió i per la poca visió dels qui ho van organitzar. Sembla ser que no sabien que, des que es va produir el canvi d'estacionament en aquest indret, fins i tot el butaner té feina per passar-hi!

Valdeperas

ACLARIMENT

Senyor President,
En relació a l'escrit del Sr. Jordi Godàs publicat a Gent del Masnou, en el seu exemplar de gener 2007, sota el títol "Manca d'eficàcia", coincideixo amb ell quant a la poca cura estètica que s'ha tingut en tapar les canalitzacions que es varen fer a la plaça de Jaume Bertran i en el carrer de Josep Llimona, que encara han deixat més malmès l'estat del paviment d'aquests sectors

En canvi m'ha cridat l'atenció el paràgraf en el qual es refereix a la "plaça de Can Miliu dels Ous" com a nom popular de l'actual plaça de Jaume Bertran, que ell esmenta en els termes "plaça Bertran per als forasters".

Aquest comentari crec que pot donar peu a interpretar que el

nom de Plaça de Jaume Bertran és una denominació recent o que correspon a una persona poc coneguda pels masnovins. I res més lluny de la realitat.

En aquest sentit vull aclarir que la Plaça de Jaume Bertran es diu així des dels anys 50 del passat segle xx, quan l'Ajuntament del Masnou, aleshores presidit pel Sr. Francisco Leonarte Rivera, notari de la Vila, la va dedicar al meu avi. Abans, tot el tram que inclou el carrer Josep Llimona i la mateixa plaça tenien un sol nom: calle San Francisco a l'any 1905, calle General Solchaga a l'any 1943, per exemple. Per tant, estem parlant d'una denominació que té una antiguitat de quasi seixanta anys.

Altra cosa és que fins aleshores la mateixa plaça fos coneguda amb denominacions diferents, a nivell popular, en funció de les famílies que hi vivien o de les activitats comercials que s'hi desenvolupaven.

Així al segle XIX s'havia dit la "Plaça de l'Hostal de Cal Ramon" perquè hi havia hagut una fonda en el núm. 5. Al començament de la segona meitat del segle XX, en el núm. 1, hi vivien els germans Bertran (de ca l'Indià), propietaris de la vinya en la qual hi havia el pi i el garrofer de l'Indià. En el núm. 2 la família Bertran-Collell (de can Bargilet), la meva. En el núm. 3, hi havia la impremta i papeteria de la família Llop. En el núm. 4, hi havia el garatge dels vehicles de la fàbrica de gasoses Fernández. En el núm. 5, hi vivia la família del Sr. Emili Torruella, que tenia un despatx d'ous d'aviram. En el núm. 6, hi tenia el taller de llauner el Sr. Peretó Roca. Just a la cantonada amb el carrer

General Solchaga (avui Josep Llimona) hi havia la barberia del Sr. Massanas i els núms. 7, 8 i 9 estaven ocupats per l'edifici de la Societat Casinet.

Aquestes activitats varen anar desapareixent o canviant d'ubicació de mica en mica, de tal forma que cap als anys seixanta ja no en quedava cap i és natural pensar que els convilatans del Masnou, des d'aleshores, anessin fent servir el nom del meu avi per anomenar la plaça, si és que no ho feien ja abans.

Com a nét i descendent directe de Jaume Bertran i Estapé, vull aclarir que va ser capità de la marina del Masnou i tingué el bergantí "Amalia" com a vaixell familiar, en el qual va desenvolupar la seva carrera, en companyia del seu pare, Pau Bertran i Maristany, el seu oncle, Grau o Gerard Bertran i Maristany, i el seu cosí germà, Grau Bertran Estapé, (tots Capitans de cal Gerro).

Afegir que en el Masnou decimonònic i de la primera meitat del segle vint, fou força conegut, ja que, a més de la seva tasca nàutica, també fou Oficial Primer de l'Ajuntament, Cronista de la Vila, Jutge de Pau, Soci fundador de la Casa Benèfica i Secre-tari de la Junta General de la Societat Casino del Masnou.

A més, era un home a qui tant podies trobar a les tertúlies dels senyors que seien al Camí Ral davant del Casino com acompanyant a casa els últims clients que anaven a fer un cafè al vespre als locals del Casinet, del qual també era

Ple de pasta
Especialitat en pasta fresca
Tenim pasta sense gluten
Trobeu les nostres delícies d'elaboració pròpia!
Parada n. 24 tel. 93 5401546 MERCAT MUNICIPAL DEL MASNOU

15 de febrer, Dijous Gras

Botifarres d'ou i faves amb cansalada, pasta amb llard i pinyons, peres amb vi, botifarrons llegums guisats, mandonguilles, carns, caves, pollastre farcit, llom, ous i llardons.

DOS MÉS DOS
MENJARS PREPARATS
POLLASTRES A L'AST
VINS I CAVES
EMBOTITS SELECTES
Navarra, 100. 93 555 14 82 EL MASNOU

CARNISSERIA

Can Ventura
Romà Fabra, 18 · 93 555 73 95
El Masnou
VEDELLA · XAI · PORC · POLLASTRE · EMBOTITS

CARN ECOLÒGICA

Yolanda

VEDELLA I PORC

Per a una alimentació sana i equilibrada
Mercat Municipal · 93 540 11 37

Leonor Mulero

LLEGUMS CUITS · FRUITES SEQUES
APERITIVS
Mercat Municipal · 93 540 39 38

Polleries Caça
Mercat Municipal
Parades 7 i 29
93 540 01 80
93 555 70 95
www.polleriatorres.es

CARNISSERIA

ANNA
Rosa Mari

Mercat Municipal
93 540 12 39
Et convidem a
visitar la nostra pàg. web
www.carnisseriaanna.com
T'agradarà!!

CANSALADERIES
I XARCUTERIES

ROCA

Màxima qualitat en els seus productes
93 540 10 61
Mercat Municipal

POLLERIA

ALICIA

Elaboració pròpia
93 540 87 62
Mercat Municipal

MARIA ROSA

FRUITES I VERDURES
Comandes a domicili
Collita pròpia
Mercat Municipal
93 540 03 52

Xarel·lo

VINS, CAVES, LICORS
ELABORACIÓ PRÒPIA
VINO D'ARRE
MONTATGE

BÚSTIA OBERTA

soci, com fent un cigarret assegut al Bar La Cala, a la Plaça de la Llibertat. De gran se'l coneixia com "el Senyor Jaumetó", donat que tenia un tracte molt afable amb tothom.

El meu avi va viure a la casa núm. 2 des de l'any 1890 quan es va casar amb la meva àvia Francesca Collell i Truch (de Can Bargilet) fins a la seva mort l'any 1945, i on jo mateix i la meua família mantenim la nostra residència, els nostres vincles i el respecte i afecte pel capità Jaume Bertran Estapé, "pel Senyor Jaumetó" i per tot el seu llegat.

Així doncs, el nom de la plaça és àmpliament conegut i de profunda arrel masnovina, a l'igual que altres carrers del poble que duen el nom de capitans de la Marina del Masnou (Gibernau, Pagès, Maristany, Mirambell, Comellas, etc.) que perpetuen el seu record i el de les seves famílies en la història de la nostra Vila.

Agraint la publicació d'aquest aclariment, rebí la meua cordial salutació.

Josep Ignasi Bertran Gurri

PARC VALLMORA, ARA SÍ

Vaig assistir al darrer ple municipal on es va presentar el projecte de remodelació del Parc Vallmora per part del govern municipal i més concretament pel regidor socialista Enric

Folch.

L'exposició va ser molt completa, a més a més, amb l'ajut de fotografies que van il·lustrar el plenari i el públic assistent.

En primer lloc, es tracta d'un projecte encisador, ja que converteix la zona on estarà situat i per extensió la resta del municipi, realment en un pulmó, evidentment necessari en qualsevol municipi de les característiques d'aquesta vila.

En segon lloc, l'espai que s'habilitarà per a l'adequació del Parc Vallmora de cinquanta mil metres quadrats crearà un espai ample, on es podrà fer diverses activitats com anar amb bicicleta, passejar tranquil·lament, realitzar espectacles a l'aire lliure, tal i com va explicar el Sr. Folch.

En tercer lloc, aquesta remodelació suposarà inversions econòmiques per adequar la zona amb el resultat d'una millora addicional que constituirà aquest projecte.

En quart lloc, és veritat que significarà l'augment de membres de la policia local, manteniment, etc., la qual cosa és necessària a causa de la magnitud del projecte. No puc entendre l'abstenció del grup municipal de CiU per aquesta raó, ja que també suposa creació de llocs de treball tant públics com privats, és a dir, de nou, negocis que faciliten el desenvolupament del municipi, i per tant és evident que es necessita manteniment i vigilància i altres serveis.

Per acabar, vull dir que crec que aquest projecte és una aposta clara per donar al Masnou un equipament que significarà un pas important a la conversió d'aquesta vila en un poble realment viu i no un poble dormitori; cal, doncs, felicitar el govern municipal i en particular el regidor del PSC, el Sr. Folch.

Rafael Sainz Alvarez

LA MATANÇA DEL PORC ALEGRA EL POBLE

Com a treballadora d'AlconCusí m'agradaria tenir paraules per poder explicar el que s'ha viscut avui a l'empresa. Feia anys que no es respirava tanta emoció, alegria i estat de tranquil·litat, avui, ens hem sentit "alliberats". Podria escriure molt i explicar molts detalls, però es faria inacabable així com difícil de fer entendre el fet que puguin existir persones amb una ment tan maquiavèlica. Durant

anys hem patit humiliacions, mirades de menyspreu, prepotència, amenaces i moltes, moltes mentides; però això S'HA ACABAT, per fi ahir li varen ensenyar com sortir per la porta i li varen recordar que els valors d'Alcon no anaven en aquesta direcció.

Gràcies als qui han lluitat per demostrar als VIP's de F.W. les maquinacions d'aquest senyor. També gràcies a Alcon per demostrar-nos que té una política de no a la por i sense humiliacions per a ningú.

Un record per a tots els companys, gent molt preparada, que s'han quedat pel camí. Els qui encara hi som, segur que afrontarem aquesta nova etapa amb una forta i renovada il·lusió.

Senyor acomiadat per "mala persona", que Déu el tingui on vulgui, però això sí... ben lluny de nosaltres.

Una del poble

"Voluntaris a prop teu"

Som el nou grup de la Gent
del Masnou amb ganes
d'apropar-nos a qui ho
necessiti.

Anima't i fes-te'n voluntari i
junts farem una bona feina i
en gaudirem tots plegats.
TRUCA'NS: sabem que en
tens ganes. No t'ho pensis

93 54039 29

Gent del Masnou

Alcon

Camil Fabra, 58 · Apartat de correus, 2
Tel 93 497 70 00 · Fax 93 497 70 10

**MATERIALS
HOMS S/A**

SUBMINISTRAMENTS PER A LA CONSTRUCCIÓ

Distribuïdora en gres i ceràmica:
Saloni, Aparici, Gres Catalán, Gres Breda,
Porcelanatto, etc.
SANITARIS - AIXETES

Magatzem al Masnou
Joan XXIII, Camí d'Alella
(sobre l'autopista)
Tel. 93 555 81 56

Magatzem i oficines Alella
Riera Principal, 48-50
Tel. 93 555 97 53
Fax. 93 555 95 96 · Alella

Exposició
Escultor Llimona, 9
Tel. 93 540 37 69
Alella

14 de febrer Sant Valentí
C/. Barcelona, 9 Tel . 93 555 07 76

MASNOU INA

RELOTGERIA - JOIERIA

Aproveu els últims mesos de descompte en tots els nostres articles.

25% de descompte.

RASCA I P/CA

Per Ramon Serra

Què li passa, al suposat partit independentista ERC? Ara resulta que el catalanisme ha de ser diferent perquè puguin donar bona imatge a les Espanyes (són ordres d'en Montilla?) i fer el numeret submis de catalans autonòmics. Tant els agrada el poder que canvien de discurs? Amb quin projecte van aconseguir els vots i per què no ens deien tot això abans de les eleccions?

Molt senzill. Amb mitges veritats i mitges mentides s'aconsegueixen millors resultats electorals, que en el fons és l'únic que importa a segons quins polítics. Dins dels partits hi ha molta gent que viu de la política i es forma un nucli dur on la cosa que importa no és la teòrica defensa del ciutadà o del País, sigui aquest el que sigui. La raó que mou el partit és la pròpia supervivència i si, un cop toquem poder, s'ha de canviar el discurs, doncs es canvia i aquí pau i demà glòria; i la colla d'imbècils que ens voten ho seguiran fent perquè en el fons la massa és gregària i avui es caguen en la mare que et va parir, però d'aquí a quinze dies ja no se'n recorden.

Tenia jo, il·lús de mi, una certa i mai no dissimulada simpatia pels republicans; però escoltant els discursets posteleccions, tinc clar que m'estan empenyent amb violència (verbal naturalment) cap al vot en blanc, perquè, a votar, hi continuaré anant sempre, molta gent hi va deixar la pell i per respecte cal mantenir la democràcia; i això no treu que aquest sistema ha de seguir endavant malgrat les febleses humanes de segons qui, que il·luminat per la seva vanitat ens vol dir negre on abans havia dit blanc.

L'obsessió per governar (remenar les cireres bàsicament) ens porta aquests canvis de criteri de la massa manaire. Si ets líder d'un partit que es mou sobre el 15% del vot, per què no et mantens íntegre amb el teu discurs, encara que això vulgui dir que mai no seràs un partit majoritari, *ergo* mai no tindràs un president de la Generalitat?

Però ui ui ui, aquestes fotos de portada, aquest cotxe oficial, aquestes barretades pertot arreu, aquests sopars amb el bo i millor de les finances i del món empresarial, aquest donar l'opinió a coses tan estúpides com les passarel·les de moda, i vosaltres allà enmig de dones cadavèriques i amb cara de mala llet, que caminen posant els peus com si el cervell no els donés bé les ordres per moure's. Home, si es mires amb els ulls de la gent que els ha votats, potser llavors (i no n'estic del tot segur) els cauria la cara de vergonya; i si a sobre arribessin a fer autocrítica, se sentirien les persones més miserables del planeta i acabarien mirant-se al mirall i

dient: Som uns impostors.

No tinc ganes ni em ve de gust que el partit pel qual tinc simpaties ideològiques sigui el que guanyi, sigui el més gran o sigui l'hòstia; tan sols li demano una cosa molt simple: Que sigui coherent amb el que diu, tant si són verdes com si són madures, però ells s'entossudeixen a pactar i agenollar-se amb l'antífesi de les seves teories per un miserable i terrenal plat de lleties.

Quins collons haver de defensar un Estatut de Catalunya, quan ens van demanar que votéssim que no. Com podeu estar moralment amb un govern que el va impulsar i a sobre ara haureu de defensar el que abans us volíeu carregar.

El Sr. Carod ara ha de ser bo davant l'espanyolitat; com es pot ser tan fals i tan hipòcrita?

En aquest món de mones de la política, hi cap tothom i em sembla bé tenir un President nascut a Andalusia, un partit com Ciutadans de claríssima tendència espanyolista, el que sigui sempre que el poble ho vulgui. De totes les mogudes el que no trobo acceptable són els canvis de camisa i d'ideologia. Si un és fatxa o espanyolista o independentista, que arribi al final, que es mantingui ferm en la seva posició. No vull que guanyin "els meus", només vull que no m'enredin, que siguin nets en el seu discurs i sobretot que es mantinguin en les raons donades, guanyin o perdin eleccions. La gent i sobretot els joves necessiten veure i creure en l'autenticitat de la gent que els governa. Que siguin nobles, que diguin una cosa tan senzilla com "ens hem equivocat", que mantinguin en els seus simpatitzants o votants l'orgull de poder dir: Les eleccions no han anat bé, però ells s'han mantingut rectes en el seu ideari, han respectat tot el que ens havien dit i, si no hi ha millors resultats, és perquè som els qui som i potser no n'hi ha més.

Això i res més demanaria als meus representants; i, si a sobre fossin gent amb humilitat, podria mirar el futur amb esperança, un futur en el qual necessitem alimentar més el cervell que l'estómac, i aquesta gent ha de ser un far per ajudar-nos-hi i no uns esculls per fer-nos naufragar, com massa sovint fan.

EL CONFLICTE BASC

Per Joan Camps i Ortiz

-Fa un gran respecte escriure sobre l'atemptat a l'aeroport de Barajas, sobretot pels dos assassinats causats. Aquesta acció criminal converteix ETA en el primer aliat de les tesis de la dreta espanyola i ens aboca al sofriment d'una altra llarga contesa electoral, més crispada encara que les que hem viscut des de l'atemptat de l'11M del 2004. No és fàcil de fer aquesta crònica sense fer-se un embolic, ja que l'amnèsia col·lectiva ha fet oblidar que ETA és el monstre avortat pel franquisme, que el mateix Aznar, en un impuls incontrolat, va ennoblir amb el qualificatiu polític de *Movimiento de Liberación*.

Com a ferm combatent de la pena de mort i de qualsevol acte violent, em repugna l'assassinat de ningú ni que sigui per executar la sentència al pitjor criminal confés, encara que hagi estat un dèspota com Saddam Hussein. Aquells qui clamen pel manteniment o la instauració de cadafals, paredons, cambres de gas o sofisticades injeccions letals, haurien d'assumir l'ofici de botxí i així, en lloc de demanar una justícia constitucional assassina a sang freda que ens embruta les mans de sang a tots, es declaressin sicaris de la seva pròpia perversitat. No vull donar idees, perquè és massa evident que la folia col·lectiva pot lapidar o linxar a tort i a dret. Però, coneixent la covardia individual que enerva les multituds, segur que els opositors a fer aquesta feina a cara descoberta serien molt pocs i, si se'ls permetés la macabra caputxa de l'anonimat, aquests psicòpates patològics confirmarien la seva potencialitat d'assassins a sou i no deixarien cap dubte de la seva vil covardia.

Del terrorisme i els seus saions penso exactament el mateix, ja que en un acte gratuït o venjatiu maten un ésser o uns quants de prèviament seleccionats o indiscriminadament, a tots aquells qui l'atzar situa en el radi dels efectes col·laterals de la seva acció

criminal. Se'm posa carn de gallina quan recordo la bomba posada a la cruïlla dels carrers Navarra i Joan XIII, (18 · 7 · 1988) que si no va matar ningú del Masnou va ser de pura xamba. Per això penso que l'esforç que s'ha fet a Catalunya per neutralitzar aquests actes i ara a Euskadi per apropiarse a ETA tot temptejant la negociació de pau; és semblant als avenços complexos i lents que s'han fet i s'estan assolint per a l'abolició de la pena de mort arreu del món.

El paral·lelisme és evident i, en ambdós nobles objectius, cal contemporitzar el que és irreparable i racionalitzar les causes originals. D'una part tenim la dreta partidista ancorada a negar qualsevol justificació política al conflicte d'Euskadi, postura que dona el millor brou de cultiu perquè una banda de criminals s'apoderi dels arguments incontestables que, a l'igual que als catalans, preocupa als bascs, en la seva majoria pacífics i contraris a la violència d'ETA. D'altra part, són minoria però prou nombrosos els bascs que no repudien aquesta violència; però, reconeguem-ho!, es tracta de ciutadans directament afectats i ferits en el seu orgull patriòtic, donat que el fenomen terrorista ha esquitxat avis, pares, fills, néts i germans, o merament amics de presos sotmesos a un sistema peni-

tenciari arbitrari que, per ser-ho, confe-reix a cada reu empresonat la naturalesa i condició antidemocràtica de pres polític. Si aquesta mateixa dreta nacionalista, tan torera, no vol cedir un pam del botí de la conquesta del franquisme (fem memòria dels papers de Salamanca), és fàcil entendre que en la seva avidesa de retornar al poder, s'obcequi en el discurs pervers de posar en el mateix sac criminals i patriotes, sobretot si són bascs o som catalans, quan únicament som ciutadans democràtics que reivindicuem pacíficament desenvolupar els trets nacionals diferenciats que defineixen la nostra cultura, la nostra política, la nostra economia i, com a protecció d'aquests drets inalienables davant tanta manipulació partidista, hem d'exigir la garantia del dret d'autodeterminació.

En un escrit anterior carregava les tintes sobre l'actual partit en el govern, criticant severament Zapatero pel seu art, aquesta habilitat d'insinuar falses promeses per entabanar interlocutors que respecten les regles del que és políticament correcte i que cortèsment ni tan sols li han dit mentider a la cara quan s'ho mereixia. Però cap càntir pot anar eternament a la font sense trencar-se i, conseqüentment, Zapatero ha errat gosant tractar ETA amb la seva habilitat tan

ofensiva a la intel·ligència. La resposta d'ETA no s'ha fet esperar i ha volat pels aires una part del faraònic aeroport de Barajas que, dient-ho sense embuts, si el comparem a l'aeroport del Prat, és l'evidència incontestable de l'abús de poder practicat pels governs de Madrid, centralistes, barruts i acaparadors, que hem tingut fins ara.

Zapatero no pot seguir ofenent de gest i de paraula muntant-nos comunions amb rodes de molí i, menys, actuar atemorit pel timbal de les enquestes que no li són favorables. Encara que l'animadversió contra Catalunya i Euskadi sigui tan rendible electoralment, ha d'assumir el paper de President de catalans i bascs, la qual cosa l'obliga a actuar amb autoritat i equitat, fent discriminació positiva si és necessari, ja que ha d'adonar-se que els seus vaivens fins ara només han posat de manifest la seva debilitat i ha mostrat massa indicis de covardia.

Tot i això, crec que al mig d'aquest panorama tan decebedor hi ha una llum al final del túnel si atenem dos dels arguments que ha deixat aquest

frustrat intent per la pau: d'una part, ETA ha errat la seva estratègia fent sang al mig de les runes que ha deixat a Madrid, de tal manera que la mort de dos equatorians ha estat accidental, fet que els ha desmantellat l'efecte polític, coercitiu i espectacular que pretenien obtenir. És obvi que l'assassinat accidental dels qui sistemàticament assassinen sense miraments és un atenuant molt minso; però, davant d'aquesta confrontació violenta de derivacions bèl·liques i potencialitat de guerra civil, és el clau ardent que permet al govern Zapatero armar-se de les forces de flaqueza que li resten al mig del fracàs i, traçant un nou full de ruta, avalui objectivament les connotacions estrictament polítiques del problema que són les que reivindica la ciutadania pacífica del poble basc i que són les úniques que ha d'atendre, si vol desarmar els terroristes del discurs polític i intel·lectual, absolutament legítim, que l'arrogància de la dreta, en no voler cedir el clam de la ciutadania pacífica, ha servit amb safata d'argent a ETA conferint-li el caràcter de Moviment d'Alliberació.

Hi ha una altra alternativa, potser més eficaç, que el govern de Madrid posés el conflicte sobre la taula del Parlament Europeu, atès que ETA continua campant amb patent de cors a França, on s'organitza i s'arma, quan els atemptats només els executa a Espanya. L'uropeïtzació del conflicte polític que reclama la ciutadania a Euskadi, també a Catalunya, destaparia les arbitrarietats que els successius governs de Madrid, emparats pel marro deixat per la dictadura, volen mantenir i perpetuar des de la instauració de la democràcia. Davant tot això, permeteu-me donar idees: si el partidisme espanyol, dretà i esquerrà, segueix aprofitant-se del llibre de ruta del franquisme, aleshores no quedarà més remei que siguin els Parlaments d'Euskadi i de Catalunya, junts o separats, els qui acudeixin al Parlament Europeu perquè ens protegeixi dels governs que ens vénen o, si ens falta el valor de fer-ho, només ens quedarà la fe dels creients, a veure si el seu Déu deixa de gaudir i ens empara.

Talleu i feu-nos-ho arribar per correu o personalment al carrer Dr. Agell, 9 - 08320 el Masnou

Vols fer-te soci de Gent del Masnou?

BUTLLETA D'INSCRIPCIÓ

Nom i cognoms:

Adreça: **DNI:**

Data de naixement: **Telèfon:**

Nom i cognom cònjuge / parella:

Adreça electrònica (e-mail)

Quota anual: 25,50 € (Revisable anualment amb l'IPC)

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Autoritzo el pagament de les quotes de Gent del Masnou amb càrrec al meu compte / llibreta:

Banc / Caixa **Adreça**

Núm. de compte / Llibreta **Entitat / oficina / D.C. / núm. de compte**

El Masnou.....de.....de.....

Signatura autoritzada

Cròniques

Exposició de NADAL – 2006

Per Joan Muray
Vocal de Cultura

Enguany, a l'exposició que clou l'any i obre el nou, com ja és habitual d'uns anys ençà hem tingut una magnífica mostra de modelisme, titulada "MAQUETISME NÀUTIC I FERROVIARI", del masnoví JOAN PONS I GARCÍA.

A la mostra, s'hi podien veure reproduccions a escala de diversos vaixells, de pesca i de transport, i dues barques de pesca del Masnou, una

d'elles, la "Mariana", dels pescadors Valls de "ca la Mariana".

L'altre apartat del mateix autor era ferroviari, amb diversos trens d'abans, algun d'ells ben nostrat, com el ferrocarril que el 1848 va fer el primer recorregut de la península ibèrica, entre Mataró i Barcelona. També altres trens que els més grans podíem recordar, com aquells de fusta o els de càrrega.

Tot el material de Joan Pons és de primera i aconsegueix una quasi perfecció, a la qual es recrea la vista i porta al pensament records d'altres temps.

Darrerament Joan Pons ha fet un carro de transport de bocois, d'aquells que eren tirats per diverses mules, per encàrrec del Museu dels Cubs de Montbrió del Camp (Baix Camp), on es pot veure entre un munt d'interessants peces relacionades amb la vinya i el vi.

L'altra part de l'exposició nadalenca, la formaven les joguines antigues, que any rere any ens porta TOMÀS PLA, del MUSEU DE LA HISTÒRIA DE LA JOGUINA de Sant Feliu de Guíxols. Enguany, i per fer conjunt amb la mostra de modelisme nàutic i ferroviari, ens ha portat un estol de joguines de caire nàutic i de trens, que omplien les nostres vitrines i que feren la delícia dels menuts que les veieren i la nostàlgia dels grans que les admiraren. Per això, des d'aquesta crònica i en nom de la Junta Directiva de Gent del Masnou donem les gràcies a Joan Pons i a Tomàs Pla, per fer-nos gaudir amb les meravelles que ens cediren per a l'exposició.

En record de

CARLES FONTSERÈ

un gran català, una gran persona i un gran artista

Carles Fontserè en una fotografia, la qual té com a fons el cartell que il·lustra la portada d'aquest butlletí.

El passat 27 d'abril, junt a Joan Casals, president de Gent del Masnou, vaig tenir el goig de conèixer aquest artista català, Carles Fontserè i Carrió (1916-2007).

Fou al Parlament de Catalunya, on ens havia convidat el seu president, per a la presentació del llibre "Cartells de la Col·lecció Fornas", al qual es podien veure reproduïts els cartells que Josep Fornas havia anat col·leccionant al llarg de la seva vida i dels quals féu donació al fons patrimonial del Parlament Català.

Fontserè, als seus noranta anys, desprenia vitalitat, estava per tot el que fos Catalunya i així ho demostrà formant part activa de la Comissió de la Dignitat, anant personalment, fins i tot a Salamanca, a reivindicar el que és nostre, exposant-se a la fúria dels

Cròniques

més exaltats. A la mateixa ciutat, però, va trobar una recompensa, ja que un grup de ciutadans salamanquins demòcrates crearen una pàgina a Internet, amb motiu dels noranta anys de l'artista, demanant que li enviessin felicitacions, tot rebutjant l'anticatalanisme dels seus representants municipals.

Fontserè fou escenògraf, il·lustrador i dibuixant de publicitat, però va sobresortir especialment com a cartellista durant la guerra civil (1936-39), de la qual ens va deixar un ampli i esplendorós ventall de cartells, la majoria requisats pel règim franquista i que encara romanen a Salamanca.

De resultes d'aquella guerra i de la repressió posterior, Fontserè va haver de marxar a l'exili, primer a França i després als Estats Units. A Nova York, hi va romandre vint-i-tres anys, dels quals i de la seva prolífica mà va sorgir una exposició de fotografies d'aquella gran urbs, inaugurada a Barcelona pocs dies abans de la seva mort i que encara va supervisar personalment.

Al Parlament de Catalunya, on, entre altres, poguérem veure i escoltar Fontserè, ens va meravellar el seu dinamisme i claredat de pensament, que ni els anys havien minvat. Al final de l'acte, encara gosàrem prendre-li un xic de temps i vam demanar-li que ens dediqués el llibre, cosa que féu amb molt de gust a tots els qui així pensàrem. A la dedicatòria i a la signatura es pot veure el traç àgil i decidit del gran dibuixant que era, sense cap tremolor per causa de l'avançada edat que tenia.

Fou un plaer conèixer personalment una persona, un català, com ell, d'aquells que podem dir a boca plena que era de pedra picada i de primera qualitat.

Descanseu en pau, Carles, i que el vostre esperit segueixi, si és possible, vetllant per la nostra Catalunya.

Desmitificant Lluís Companys

Per Esteve Pujol i Pons

Enric Vila és un masnoví, curtí en tasques periodístiques, doctor en periodisme, llicenciat en història contemporània i agosarat a l'hora de replantejar la realitat i el mite d'algú tan simbòlic per a Catalunya com el president màrtir Lluís Companys.

A la tarda del dissabte 27 de gener, a la sala d'actes de Gent del Masnou, ens va parlar del seu llibre, publicat no fa gaire i ja força controvertit, *Lluís Companys. La veritat no necessita màrtirs*.

En una exposició condensada ens va assabentar de la gènesi del llibre, els models que havia tingut en compte a l'hora d'escriure'l, l'estructura, la intenció, les sorpreses que havia tingut mentre l'elaborava, les conclusions personals que ha traspassat a l'obra i fins i tot l'esbós d'una certa antropologia política passada i actual. Tot un rècord en tan poca estona. Cal reconèixer que Enric Vila no és pas una persona que parli a poc a poc! I encara ens en va fer tastar algun paràgraf per fer-ne més boca.

Va seguir-hi, com és costum, un col·loqui amb els assistents on l'autor va poder aclarir i refermar els punts de vista exposats en el llibre. Hi havia qui ja l'havia llegit; em sembla que a

tots els altres ens va venir el desig de llegir-lo.

Malament rai quan tenim por a la veritat perquè pot desmuntar vells mites, ideologies consolidades, certes tranquil·litzadores, paradisos poètics. *Amicus Plato, sed magis amica veritas*, deia el clàssic: *Plató és amic meu, però n'és més encara la veritat*.

Ens convenen estudis seriosos que vagin obrint camí a la veritat històrica, que ens hi vagin aproximant lentament... encara que de vegades ens dolgui!

Cròniques VISITA CULTURAL A CAN TEIXIDOR

Per Rosa Pagès i Arenas

El passat 3 de desembre, un diumenge al matí, ens vam reunir unes trenta persones per fer aquesta visita. Mentre arribaven els visitants, vaig fer un tomb pel pati de la masia i em vaig quedar una estona a la barana del baluard per gaudir de la bonica vista panoràmica. Per llevant el port i el poble, de front el mar fins a l'horitzó, i de ponent totes les poblacions vora mar fins a Montjuïc, que es veia bé per ser un dia clar. De sobte escolto la veu d'en Joan Muray, l'artífex del fet que puguem conèixer la història d'aquesta masia, que ens reuneix a tots.

Visitem i seiem a la capella de la Mare de Déu de Montserrat, i ens explica un munt de detalls del temps de la guerra civil, l'intent de profanació de la tomba, els domassos que se salvaren per pèls, etc.

En sortir, veiem el galliner, quin goig! Si en feia de temps que no vèiem aviram com aquell.

Després el safareig amb rajoles a les parets i l'escut del comte de Llar. Al costat hi ha l'antiga comuna, per a uns coneguda, però els joves quasi no en saben l'ús.

Comença el recorregut per les tres plantes de la casa. A l'entrada, grandiosa, en Joan ens comenta el gruix de les parets, uns seixanta centímetres. A la primera planta, el saló amb retrats dels Planella: el comte, un bisbe de Barcelona del segle XIV i un inquisidor del segle XIII.

Passem per sales, cambres, recambres, sales i alcova, admirant llits, calaixeres, arques, llantions, etc.; els sostres amb antigues bigues i jàsseres molt ben conservades tot i la seva antigor.

La biblioteca amb llibres en diversos idiomes, molts en llatí, mostra palpable de la saviesa dels seus darrers propietaris. En sortir-ne, veiem la gran terrassa, amb la curiositat dels seus rellotges de sol, però de tarda, ja que dóna a ponent.

Després veiem la resta de cambres,

del darrer pis, amb mobiliari de diferents èpoques, bonic i ben conservat. Seguim i passem per un menjador des d'on se surt a una galeria amb arcades, des d'on gaudim de la placidesa de la bassa del molí. Després ens porta a l'hort i la font. Altra vegada quedem extasiats veient al natural cols, enciams, escaroles, raves, etc.

Tornem a la planta baixa i en Joan ens porta ara al celler, amb olor de vi i de fusta. Ens ensenya el passadís secret. Impressionant! Quins amagatalls deu haver tingut?

Al celler, a la part que és auditori, seiem i ens explica detalladament la història de Can Teixidor. Des de l'origen romà, les defenses medievals, fets de diferents guerres, els propietaris que ha tingut, el testament del comte de Llar, que va permetre que es pogués seguir gaudint d'aquesta gran casa i les seves vivències. Tot això, amanit amb les seves pinzellades d'humor, que en fan molt més amena la dissertació.

De debò que ha estat una visita amb un gran contingut cultural. Tots vam quedar molt sorpresos de la història que hi ha dins aquelles parets.

Mentre me n'anava vaig recordar que, a començaments dels anys noranta del segle passat, en Miquel Humet i Argemí, que coneixia un dels Hereus de Confiança del Comte de Llar, va demanar permís per anar-la a visitar; acompanyat d'en Joan i jo ho vam fer un dissabte al matí. Ens va rebre molt cordialment la Ma. Teresa Colomé, que amb el seu germà Joaquim són els masovers, com ho foren els seus pares.

Aquell fet fou el començament de l'estudi que en faria en Joan Muray a partir d'aleshores, classificant i catalogant tot el llegat històric de la casa i descobrint-ne de nou, fet que va propiciar el llibre "CAN TEIXIDOR. XX SEGLES D'HISTÒRIA VIVA", i d'aquesta manera ens ha fet conèixer a tots, tant els qui l'hem pogut visitar com els qui no, la bonica història de can Teixidor.

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Per Rosa M. ISART
Ma Josep R. LUCAS

Abandonats

Abandonats. Abandonats de la mà de Déu. Els disbarats i les injustícies omplen els nostres cabassos de compatriotes, —o *conciutadans* que diu el destrepador Montilla. La pàtria desfigurada. **L'Espai Escènic Brossa** presenta fins al 4 de març *El jardí abandonat*, de **Santiago Rusiñol**. Jo sóc del parer que els plàtans de la ciutat ja no parlen el català perquè algú va tapant-nos la boca sense que es noti. No sabem integrar els aires càlids en la nostra mar mediterrània?

Del 5 de febrer a l'1 de març una actriu i directora impressionant com la Sagrada Família —abans no caigui a terra per l'encaparrament polític—, la **Marta Angelat**, dirigeix al **Villarroel Teatre** *Unes veus*, un text de **Joe Penhall**, que ens planteja els límits que separen la bogeria del seny. Que relatives poden arribar a resultar les coses, oi?

Condemnables. Tota la raça humana, perquè cada dia som més esquerps, més insociables, més egoistes, menys detallistes i perquè somriem poc. El **Teatre Romea** presenta del 8 de febrer i fins al 8 d'abril *Plataforma* de **Michel Houellebecq**, amb direcció de **Calixto Bieito**. Segurament, per forma i per text, serà un espectacle me-morable.

Una mica d'emoció enmig de tanta misèria humana i comportaments detestables: el **Teatre Tantarantana** acull del 13 al 25 de febrer el *Cicle de Teatre Físic i Dansa*.

Del 8 de febrer al 4 de març la **Sala Tallers del Nacional** (TNC) acull l'obra *Temps real* d'**Albert Mestres** (1960), un autor molt interessant, que experimenta amb les formes teatrals i un virtuós i joganer de la llengua catalana, amb direcció de **Magda Puyo**. Algú està arraconant la llengua i volen que la notem com si fos un tractor en un camp erm, com si fos una sibella d'una sabata antiga de cuir. Em senti? Cada dia volen que la parlem pitjor. En Mestres no ho fa, ans al contrari.

Abandonats. I tranquils a fi de no posar-nos nerviosos. **Salvador Espriu** es remena mort a la seva cadira, neguitós. Mentrestant **Oriol Broggi** li estrenarà *Primera història d'Esther*, fins al 4 de març a la **Sala Petita del Nacional** (TNC).

Fotografia de Jordi Salinas

Presentació d'*El jardí abandonat*, de **Santiago Rusiñol**, a l'**Espai Escènic Brossa**.

Arran de sòl

Per Pledebuit

Encara que estem al febrer, el tema que vull comentar és de tot l'any, tot i que em va passar pel magí de ca en un d'aquests dies de festa, pràcticament uns quinze (sobretot per a la mainada, i saltejats per als ganàpies), que els bípedes us atorgueu cada any en temps de fred.

Era una tarda d'aquelles que vosaltres acostumeu a estar panxacontents, farts, a l'entorn d'una taula i envoltats de família (encara que, en el fons, molts preferirien estar més tranquils i no haver d'aguantar certs pesats).

Vaig sortir a fer un tomb per la vila, a tot el llarg del Camí Ral, de punta a punta, i ja sabeu que nosaltres, els cans, necessitem, de tant en tant un arbre o pal per aixecar la pota. Aquí és on vaig començar a reflexionar.

I què vaig pensar?, doncs que hi ha molts espais on, pel que es pot deduir, manquen arbres. Fet que es pot comprovar observant els trossos, de tant en tant, que n'hi ha uns quants de seguits. Aquests es troben a una distància aproximada d'uns 5 o 6 metres entre l'un i l'altre.

Aleshores, quan em trobava més o menys allà on diem el *cul d'Ocata*, vaig decidir fer el recorregut sencer al llarg de tot el poble, al cap i a la fi havia de tornar al punt on em trobava. I apa, xino-xano fins a l'altra punta, fins passada la riera d'Alella.

Ja que havia vist cada quan hi ha un arbre, vaig anar calculant els espais "desarbrats", que, com ja he dit, són molts i no n'entenc el perquè.

Quan vaig haver passat la riera ja no vaig seguir comptant, perquè allà la vorera és molt estreta i no dóna per posar-hi cap arbre, ni que sigui escarransit.

Vaig quedar esmaperdut, no sols pel tip de fer càlculs, sinó per la llarga tirada, ja que el nostre poble és força allargassat, i hom, sobretot si és un ca potacurt com jo, queda amb un pam de llengua fora.

El nombre d'arbres que vaig calcular que manquen per tenir un Camí Ral ombrejat és de CENT CINQUANTA aproximadament, que ja són arbres.

I apa, tornem a fer rutil·lar el meu pobre magí. Vaig fer-me unes quantes preguntes, com: tan difícil és posar aquest nombre d'arbres?, tan costós resulta?, tan poc surten els nostres administradors per no veure-ho?, tan poca vista gasten?, per què no hi posen remei els anomentats verds? I ara, com és natural en mi, a qui no agrada fer crítiques sense donar idees, consells, suggeriments, etc., doncs en faré algun, per si el volen aprofitar.

Senyors que maneü, que no sabeu el que us ho agrairien els de quatre potes com jo!?, que no sabeu com us ho agrairien els bípedes com vosaltres de poder passejar a l'estiu, amunt i avall sota un "tendal verd"!?. Doncs apa, encarregueu els arbres necessaris i potser a les properes eleccions tindreu més vots. Bup, bup.

Històries de la vila

Per Joan Muray

“CLAU DE GANXO”

-un grup excursionista masnoví dels anys 40-

Els anys 40 es va formar al Masnou aquest grup o associació excursionista, un grup mixt, un xic agosarat per a l'època, però que, tot i no ser d'una forma oficial, va funcionar un temps fent les excursions dominicals i alguna que altra sortida més llunyana, com la que fou una mena de fundació, l'anada i estada a la Vall de Núria el 1943.

Deixem que siguin les paraules d'un dels seus membres qui ens en faci cinc cèntims. Després ja ho analitzarem i ampliarem amb més contingut. Ens diu Joan Maresma i Pujadas:

“Cap als anys quaranta del segle passat, una colla de joves, molts diumengers, al sortir de missa primera teníem per costum anar a esmorzar a la muntanya.

Anàvem a Sant Mateu, a Can Gurguí, a Vallromanes...

Sempre a peu i no gaire lluny perquè tots plegats no teníem ni gaires diners ni gaire menjar. Ens acontentàvem amb un entrepà i algun tall, i no gaire, i per beure, aigua d'alguna de les fonts d'aquestes contrades.

*No sé qui ni com va ésser que ens vam batejar amb els del **clau de ganxo**. Fins i tot en Joan Vendrell, que treballava de mecànic, ens va fer un clau de ganxo per portar a la solapa; i en Ramon Cubells ens féu el banderí, que era de color blau cel i al bell mig l'inefable clau de ganxo.*

Érem joves i plens de ganes de riure i fer gatzara.

Una vegada vam anar dos dies a Montserrat i passàrem la nit al ras a l'ermita de Sant Miquel.

Un de la colla, ple d'ironia, portava el menjar dins d'una capsa, al damunt de la qual hi havia unes lletres grans que deien: “Comida para pájaros”. Era

Fotografies 1, 2, 3, i 4 El “CLAU DE GANXO” a les sortides primerenques.

en David Isern, de “cal Titit” a.c.s.

D'aquesta anada a Montserrat va sorgir la idea d'anar al santuari de Núria.

Durant una any vam fer guardiola. A dues pessetes cada setmana en recaptàrem 104, tot i les dificultats, ja que en aquells temps distreure dues pessetes del pressupost familiar costava una mica.

A aquesta sortida, s'hi afegiren noies, cosa que també ho féu més

Dues de les cançons que cantaven

diffícil, ja que en aquells anys, el que ara és normal i corrent, el fet que nois i noies estiguin tres dies i tres nits fora de casa, d'excursió, aleshores no era

gaire ben vist.

Per aconseguir-ho, però, va haver de venir un home casat, en Gratacós, que va haver d'anar casa per casa de

les noies per tranquil·litzar els pares.

Els qui anaren a Núria eren:

De noies: Antònia Farnadas i Duran, Anna Mayolas i Anguera, la Fontova, Camila Mateu, Carlota Matalí i Pons, Rosa Rosés i Galvany, Paquita Meler, Leandra Duran, Maria Torruella, Teresa Baucells i Estapé.

I de nois: Josep Pujadas i Rossell, Jordi Humet i Argemí, Cesari Alsina i Rosés, Joan Vendrell i Giró, Joan Maresma i Pujadas, Ricard Peralà i Ramentol, Pere Mayolas i Pujadas, Josep Arisa i Oliver, Jaume Sust i Sust i Francesc Gratacós.

L'anada va ser "històrica". Amb 104 pessetes vam poder pagar: el viatge, l'estada de dues nits en cel·les, el dinar del dia de tornada a l'Hotel Sant Antoni de Ribes de Freser i encara en tinguérem prou per pagar l'autobús d'en Ballester, el que feia la línia entre el Masnou i Badalona, que va haver de venir a buscar-nos a l'Estació del Nord ja que havíem arribat tard a Barcelona i no hi havia tren fins al Masnou.

Ara sembla impossible amb un pressupost com aquest poder fer tantes coses.

Després férem altres excursions, però sempre a peu i a la vora del Masnou. També recordo que vam anar al castell de Burriac, entre Cabrera i Argenton.

I amb el pas dels anys, al fer-nos grans, als nois els va tocar fer la "mili" i el Clau de Ganxo es va desfer com un bolado; això sí, vam continuar la nostra amistat, que encara és ben viva.

El 1968 celebràrem el vint-i-cinquè aniversari de la fundació i anàrem altre cop a la vall de Núria. Tots ja casats i amb fills. I a Cardedeu a un dinar al restaurant Les Pungoles.

El 1993, celebràrem el cinquantè aniversari al restaurant can Cambrai de Teià.

Fins aquí aquest relat d'un dels membre fundadors d'aquest singular grup d'excursionistes masnovins. Ara, però, hi afegirem un poema en rodolí fet per un altre dels fundadors, Josep Pujadas i Rossell, oncle de l'anterior i fill del poeta masnoví, Josep Pujadas

i Truch (el Masnou 1876-1938). El poema fa un retrat un per un del grup. Diu així:

*Jo no sé si tots vosaltres
heu mirat amb atenció
els que ens hem arplegat
per a fer aquesta excursió.*

*N'hi ha per a tots els gustos:
alts, baixos, prims i gruixuts
n'hi ha que tot just s'afaiten
i d'altres que són molt peluts.*

*N'hi ha de molt seriosos,
altres riuen dia i nit
i alguns que moltes vegades
estan més bojós que un cabrit.*

*Hi ha un pagès, també un mecànic,
un confiter i dos fusters
un trio d'estudiants
i altres tants pixa-tinters.*

*Noies bones per la casa:
renten plats i cuinen bé,
escombren, cusen i freguen
i fins reguen el carrer.*

.....

*La colla que aquí ens trobem
ja hem vist el que és un conjunt,
però ara ens proposem
examinar-la un per un.*

*Hi ha un xicot que es diu Cesari
empleat al sindicat,
amic de gresca i tabola
molt alegre i molt trempat.*

*Només trobem una cosa
i és que el seu cognom d'Alsina
no està molt proporcionat
a sa figura tan prima.*

*Creiem i ho diem formal
i sense gens de passió
que **espàrrrec** en lloc **d'Alsina**
li hauria caigut millor.*

.....

*També hi ha entre nosaltres
en Francesc Gratacós,
persona casada i pare
de dos fills, senyors, de dos!*

*I aquí el tenim satisfet
lluny dels fills i la muller
oblidant-se sos mals de cap,
igual que el primer solter.*

*Però l'home no està tranquil
sols pensar que aviat
ha de tornar amb la família
com si res no hagués passat.*

.....

*D'un altre que cal parlar-ne
és de l'amic Joan Vendrell,
corpulent, atleta, fort,
i tan alt com un camell.*

*Si tindrà el mal de sant Vito
o serà molt nerviós
o les puces el pessiguen
per totes les parts del cos?*

*Jo no ho sé, però el cas és
que no està quiet un moment
o si no fixeu-vos bé
com es mou contínuament.*

.....

*També portem un "gentleman"
no de nom però sí de fets
i aquest tipus no és altre
que l'amic Jordi Humet.*

*És flemàtic més que en Churchill
fuma amb pipa com si res
i també usa monocle
com si fos un lord anglès.*

.....

*Hi ha un pagès que es diu Perala,
vermell de cara com tots,
de tant d'estar sota el sol
entre cebes i pebrots.*

*També entén en bestiar
com tot bon agricultor
que tracta amb cavalls i vaques
sense tenir gens de por.*

.....

*També hi ha en Ramon Cubells,
estudiant, que a Terrassa
ha acabat el darrer curs
sense tenir cap carbassa.*

*Però deixant a part l'estudi
es veu ben bé a simple vista
que el xicot té a dintre seu
condicions per a ser artista.*

*Ja que imita els germans Marx
i altres artistes de pes
amb tanta gràcia i salero
que no els ha d'envejar en res.*

.....

*Hi ha també en Joan Maresma
portaveu dels confiters
que està fent l'aprenentatge
de l'ofici a Granollers.*

*I és clar, entremig de sucre,
de crema i de massapà
passa una vida tan dolça
que sovint s'ha de purgar.*

.....

*Hi ha l'Arisa i en Mayolas;
dos aprenents de fuster
que a pesar d'ésser molt joves
ja s'han llançat al carrer.*

*I empaiten algunes noies
(el nom ens l'hem de callar)
amb tal garbo que el Tenorio
res li té pas d'envejar.*

.....

*També a última hora
un jove se'ns ha agregat
que és el company Jaume Sust,
hereu de cal Calafat.*

.....

*I per últim hi ha, senyors,
el vostre amic que subscriu
que d'aquests versos dolents
és el primer que se'n riu.*

*Però us demano amb tot els cor
que d'ell tingueu compassió
i si hi veieu moltes faltes
digneu-vos donar-li el perdó.*

.....

*Com que ja hem dissertat
sobre la part masculina*

*ara donarem un cop d'ull
a la secció femenina.*

*No faré com amb els homes
un estudi separat
puix el parlar de les dones
ha sigut sempre exposat.*

*Que s'ha de tenir prudència
que no fos cas que després
de dir algunes veritats
alguna se m'enfadés.*

*Les noies que aquí han vingut
com tots podeu comprovar
són sens cap mena de dubte
el millor que al Masnou hi ha.*

*Són simpàtiques, alegres,
guapes, fines, rialleres.
i entre tantes qualitats
tenen la d'ésser solteres.*

*"són deu noies per casar"
que a Núria han volgut pujar.*

*"Hi ha la Rosa, la Paquita",
"la Camila i l'Anita".
"O... E..."
"la Maria i la Mercè".*

*"Hi ha la Leandra Duran"
"i la Teresa de l'estanc"
"i la Carlotella",
"també hi ha l'Antonieta".*

*Cop de cap, doncs, amics meus,
aneu mirant la parada
i després ja em sabreu dir
si n'hi ha alguna que us agrada.*

*L'ocasió no deixeu perdre,
ara és hora d'escollir,
però això sí, deixeu-ne una
que la guardo per a mi.*

J.P.R.

LA NOSTRA COLLA

Fins aquí les dues aportacions de dos
dels seus membres; però ara fem-ne
un repàs, ja que hi ha detalls que no
es poden deixar passar.
Formar un grup excursionista, encara

Programes del vint-i-cinquè i cinquantè aniversaris

que no fos d'una forma oficial i que les excursions fossin sortint de missa, en aquells anys de postguerra era tota una aventura i més tenint, com tenien, NOM, CANÇONS i POEMA/RODOLÍ en català.

I si aquest grup era, com diríem ara,

mixt o sigui format per nois i noies, encara pitjor per veure'l amb més mala intenció.

Passats els anys, i tal com diu el seu cronista, la bona relació i amistat va traspasar anys, lustres i dècades i va fer que es retrobessin, tot i que fos

El grup quan va celebrar els cinquanta anys i a la fotografia de sota amb tots els qui assistiren a l'àpat.

per celebrar aniversaris de fundació, com fou el cas del VINT-I-CINQUÈ, l'any 1968, encara en plena dictadura.

Per a aquest aniversari feren una excursió fins a Cànoves, al Vallès Oriental, tal com podeu veure a la il·lustració del full de ruta.

I pel CINQUANTÈ aniversari, l'any 1993, tots ells ja més granadets i amb algun que altre que dissortadament ja no hi podia ser, anaren més a prop, a Teià, com podeu veure també al corresponent programa.

Abans deia que la bona relació d'amistat ha traspassat el temps, però encara em descuidava dir que aquesta amistat ha saltat una gran barrera, ja que després de la darrera celebració hi ha hagut canvi de segle i de mil·lenni, i els qui hi són conserven, i que per molts anys, l'amistat.

Aquesta història ens hauria passat desapercebuda si no hagués estat per un altre dels seus membres, en Jordi Humet, que, en fer l'any passat l'exposició institucional de Gent del Masnou, que era sobre SENYERES

DEL MASNOU, va oferir-nos el banderí de l'agrupació, que guardava curiosament; i a partir d'aquí anàrem descabdellant-ne la troca. La història no sols ha d'estar formada de grans fets, també les coses i els fets més menuts la configuren i són potser més entranyables.

FONS CONSULTATS

Jordi Humet
Juan Maresma
Concepció Pagès
Josep Pujadas

XXXIII Curs de Balls de Saló Febrer-Abril 2007

del 2 de febrer al 27 d'abril

Cada divendres de 20.30 a 22.30

Rock, tango, cha-cha-cha, vals, fox, pas doble, mambo, etc...

Places limitades. Preu parella: 75 €

Inscripcions i informació: a

Gent del Masnou Dr. Agell, 9
de 6 a 9 del vespre.

Tel 93 540 39 29

Organitza: Vocalia Recreativa

3a Ballada del Calçot

Audició de sardanes amb la Cobla Ginesenca

Diumenge 18 de febrer a les 12 del migdia al pati del Casino del Masnou

A les 14 **Gran Calçotada Sardanista**

A les 16 **1a.Trobada d'Acordionistes del Pirineu**

Venda de tiquets a: Rellotgeria Fama, Navarra, 46, 93 555 06 96

La Barberia, Pere Grau, 110, 646 07 77 40

Agrupació Sardanista del Masnou, 93 555 17 19

Preu del tiquet 15€

*Agrupació
Sardanista
del Masnou*

**Casino del
Masnou**

**Ajuntament
del Masnou**

LA CORAL XABEC I LA VIDA DE LA VILA

Per Esteve Pujol i Pons

La nostra coral no vol ser gens estranya a la vida de la nostra vila i ho demostra des de fa molts anys. En esdeveniments cívics, culturals, religiosos on se la convida, fa sempre l'esforç de prendre-hi part. I dic esforç sense petulància ja que suposa intensificar els assajos, potser incorporar algunes cançons noves i tenir la tensió anímica d'oferir unes actuacions de qualitat dins de les possibilitats que hom espera d'una coral com la nostra.

El dissabte 20 de gener, a la tarda, la parròquia de Sant Pere era plena de gom a gom perquè tenia lloc el trasllat i sepultura de les despulles de Joan Roig i Diggles, jove feijocista que havia residit i exercit l'apostolat cristià a la nostra vila i que, als dinou anys, va ser assassinat a l'inici de la guerra del 36. Se'n treballa l'elevació als altars i semblava adient d'enterrar-ne les restes al temple parroquial com és costum en casos semblants.

A la celebració litúrgica, molt solemne i molt participada, hi van assistir cristians de tot l'arxiprestat de la Cisa i de l'arxiprestat de Mataró, presidits per l'arquebisbe de Barcelona, envoltat per gran nombre de preveres i diaques, així com pel bisbe auxiliar de zona. El record i el testimoni del jove Joan Roig van convocar molts masnovins que en coneixien la vida i fins i tot els qui l'havien conegut i estimat. A part de la significació religiosa, em sembla que tenia una profunda rellevància cívica; es tracta d'una persona dels nostres temps, apta com a model de compromís, generositat i valentia.

La Coral Xabec, sota la direcció de Montserrat Llagostera i amb acompanyament d'orquestra, va cantar el *Kyrie*, el *Gloria*, el *Sanctus* i l'*Agnus Dei* de l'ordinari de la *Missa en do menor* (KV 65 [61^a]) de W.A.Mozart. A la preparació de les ofrenes, el *Sancta Maria Mater Dei* (KV 273) també del geni de Salzburg i durant la comunió l'*Ave Verum* (K.618) del mateix autor. I les veus dels cantaires es van afegir a les de l'assemblea en la resta de cants litúrgics, sobretot en el salm responsorial *Senyor, vos teniu paraules de vida eterna* (D.Cols/A.Taulé) i *Salm 18*, així com a l'himne *Oh màrtirs del Crist* (D.Cols/E.Cabré) durant la processó de trasllat de les despulles.

Que en quedi constància.

Farà 30 anys de l'Institut

L'IES MEDITERRÀNIA està preparant les festes per commemorar, l'any vinent, el 30è aniversari.

Al començament hi veníeu alumnes del Masnou, Alella, Teià i Badalona. Han anat passant els anys i tots vosaltres heu trobat el vostre lloc a la societat.

Per a la nostra satisfacció, ara comencen a venir al Centre els vostres fills; i entre l'actual professorat comptem amb dos antics alumnes.

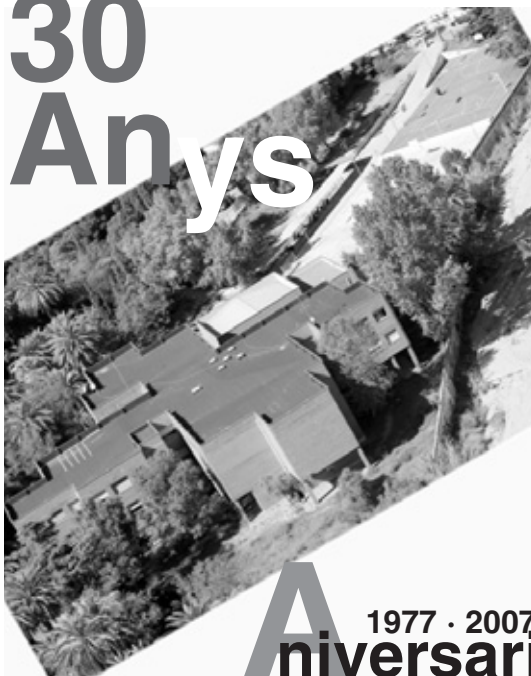
Quan tindrem el programa de festes concretat, voldríem convidar-vos personalment, i per aquest motiu posem a la disposició dels antics alumnes una adreça de correu electrònic, on podeu inscriure-us i així rebre les nostres notícies puntualment. Envieu-nos la vostra adreça a:

iesmediterrania@yahoo.es

Salutacions

Professora: **Sindi Franco**

30 Anys

A 1977 · 2007
niversari

GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT

Per Carles Maristany

A GAT VELL NO CAL MOSTRAR LA RATA

Tots hem llegit, amb pena, la notícia del decés d'aquell dibuixant, Joseph Barbera, que en la nostra joventut va fer-nos passar, primer en el cinema i després també al davant de la caixa tonta, entretinguts, moments feliços, seguint les aventures de Tom i Jerry, Fix i Foxy, Scooby-Doo, els "Pica-piedra", o bé de l'enjogassat osset Yogui robant la bossa de pícnic als visitants del parc.

Bé, si prenguéssim part en un concurs i la pregunta fos: *Qui va escombrar l'escaleta?*, de ben segur que totes i tots tindríem un premi amb la ben encertada resposta: "la rateta", aquest animal que tants perjudicis ha causat i causa a tota la humanitat, tant pel que menja, destrossa o fa malbé, com per les malalties que pot transmetre.

Fins i tot a l'elefant diuen que li fa por; a les fèmines, escridassar i a mi mateix. aterrir-me si són prou grosses i planten cara.

Però, tant l'abans esmentat Barbera com l'altre famós dibuixant Walt Disney (1901-1966) van entestar-se a fer-nos veure ratolins d'allò més simpàtics, entremaliats, divertits, jocosos i a fe que ho van aconseguir.

Ara, però, deixeu-me amb dues curtes anècdotes desmitificar part del que precedeix, ja que, de no ser així, no restaria tranquil.

Aquest cop, per variar, haig d'anar una altra volta a la mar, una altra volta als vaixells.

Qui no ha vist les estatges d'una nau atracada al moll, guarnides amb unes pantalles de lluna o planxa de ferro, semblants a embuts, encarats a terra per tal d'impedir l'accés de les rates a bord?

Diuen que les rates, si pressenten un naufragi, abandonen el vaixell. I també és cert que, si per falta de l'esmentada protecció dues rates s'encreuen en el trajecte utilitzant l'estatge, no passa res; cadascuna es fa a un costat de la corda, s'ensumen i

segueixen el seu camí. Ningú no sap si es diuen alguna cosa...

Un professor a l'Escola Oficial de Nàutica va contar-nos que, de jove, anant embarcat d'oficial en un vaixell "granelero", tenien a bord una gran quantitat de rates i que per raó de la càrrega que sovint empenava la nau: blat, panís o soja, no sabien pas com caçar-les, ja que, de menjar, n'hi havia pertot arreu. Abeurar-se, però, es feia difícil per la manca d'aigua.

Llavors algú va pensar que les rateres "escades" amb trossos de poma podrien atraure els rosegadors per la gran quantitat de líquid contingut en la seva polpa. Varen provar-ho.

La remor; aquell "clac" metàl·lic i sec que anunciava el sobtat i inesperat tancament de la porteta de la trampa era de llavors ençà una constant a bord. La marineria feia un tragí, de les bodegues a coberta, per buidar els ocupants i llançar-los a l'aigua, immisericordes.

I ara ve la segona, sisplau.

No tan sols tenen aquest problema els mercants, també els vaixells de guerra poder patir el mateix mal i això succeí poc abans d'embarcar-me de "timonel señalero" al Vulcano, un minador de l'Armada allà per l'any 1951. Era tanta l'abundància de rates que

l'oficialitat va creure convenient incentivar-ne la cacera, fent que la dotació hi prenguéssim part activa.

Un dia més de permís allargaria el normal que pertocava, per cada rata morta presentada al cos de guàrdia. Els primers dies tot va anar d'allò més bé. Les rates disminuïen en nombre i, a les llistes amb el nom dels caçadors, les creuetes que l'oficial feia per peça presentada s'allargaven, s'allargaven...

Però sempre, a tot arreu, hi ha d'haver el llest de torn. La picaresca no té deturador.

Algú va amanyar-se un salabret i, un cop els ratolins havien passat el control oficial i eren llançats al mar, feien una repesca, els embolicaven després amb paper de diari per accelerar-ne la secada i, un cop eixuts, tornar-los a presentar.

L'oficial, però, un dia va adonar-se que li portaven peces de segona mà. Animalons que ja tenien marcada la creu corresponent en la llista de baixes.

Per sortir de dubtes, sense arribar al fons de la qüestió, va fer obligatori tallar la cueta a la rata abans de llançar-la a l'aigua.

Rates sense cua, no tenien premi!

Tenim les fotografies de la XIV trobada de nadons
14 de febrer Sant Valentí
Oferta enamorats;
Si vénis amb la teva parella,
foto estudi 15x20 gratis

LABORATORI FOTOGRÀFIC

D E F O T O ' S

Centre Fuji Ricard Villarrubia
Art i qualitat fotogràfica

OFERTA!! Foto estudi Carnaval

C/. Almeria , 27 · 93 540 42 26 www.fujifilm.es

FEM TOTA MENA DE REPORTATGES
Revelatges color en 1 h. Diapositives i rodets aps,
en 24 h. • Revelatge b/n i ampliacions sense limit.
Fotos carnet per videoimpressora sense errors.

CAN RAC

Mestres Villà, 101 · 93 555 16 64

15 de febrer Dijous Gras,
no te n'estiguis pas

Mots encreuts

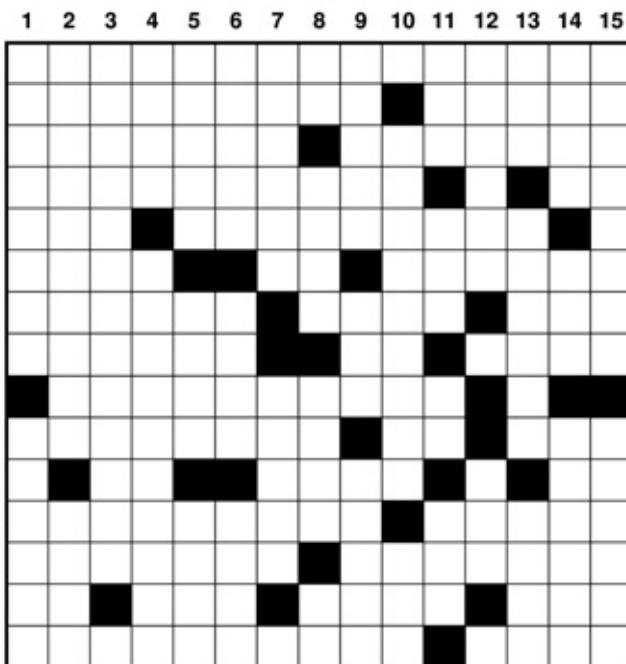
Per Xavi Cardona

Solucions a la pàgina 30

Núm.19

HORITZONTALS:

- 1- Ja portava aigua a moltes cases del Masnou quan de la Sorea no en cantava ni gall ni gallina (quatre paraules).
- 2- Demanarà de tal manera que resultarà afectada i de molt poca naturalitat. Molts d'ells es passen tota la seva vida en un sofà.
- 3- Em barallo fora de polleguera per obtenir una cosa relativa a la feina. Va esdevenir emperador gràcies a una acció reflexiva.
- 4- Va ser la segona espècie de dinosaure a rebre un nom, que sembla haver transmès a alguns hereus. Se n'usen tres o quatre per fer l'allioli. No contesta.
- 5- Arbust caducifoli simètric a un codi d'identificació fiscal. Excepcional manca de regla. Vocal que intervé per un síndic inhibit.
- 6- Forma tautòmera d'algunes cetones idèntica a un llac asturià. Porta a l'inrevés. Fa averanys.
- 7- Mesurat en direcció contrària a l'habitual. L'associem automàticament al Sr. Esteve. Portal d'Internet que manté America on line.
- 8- Amenitza l'alta muntanya amb la bellesa de les seves flors blaves i la perillositat del seu verí. El lacònic déu que bronzeja. Normalment explota al final d'una paràbola.
- 9- És una propietat que millora substancialment els atributs d'un home d'acer. Lletra de la càbala.
- 10- S'ocupa científicament de la part més bèstia de la natura. Pronom enmig de la pilota. Interjecció que s'usa amb escepticisme.
- 11- Es triplica en un protozou. Conec. Abella animada precolombina. Principi d'una novetat. Principi d'una cerimònia.
- 12- Relatiu al resident olímpic més arrauat. No ha esdevingut però esdevindrà.
- 13- Si qualifica un conreu, de ben segur que no és de secà. És més deliciosa obtinguda de la marisqueria que de la ganiveteria.
- 14- Té carp, metacarp i dits, però està a l'inrevés. Va ser la primera a emetre notícies sense parar. Pila de sorra que amuntega el vent. Ho tenen en comú el foll, el moll, el coll i el toll.
- 15- Té cap, però és poc entenimentat i acaba com l'any. No era bàsic per als hippies de Califòrnia.

VERTICALS:

- 1- L'acció preferida d'una persona malfaent. Gairebé tots els diaris reserven un espai als seus signes de manera quotidiana.
- 2- Hi ha qui la confon amb la fantasia. Personatge femení amb qui Billy Wilder va endolcir la vida d'un gendarme.
- 3- Rei de Babilònia de grandesa comparable a la del seu nom. Principi de política.
- 4- Canoa sense proa. Són aquells àcids grassos que resulten més mediàtics com a Omega-3 i dels quals la font més rica és l'oli de llinosa.
- 5- Cadascun dels trossos petits en què es divideix

una cosa en rompre's. Moix esvalotat que per a molts no deixa de ser un gat. De foc, que té la natura del foc.

6- A l'inrevés: teixit l'acabat del qual fa unes aigües que canvien segons la llum. Vomita mirant amunt. És apreciada com a beguda per una minoria selecta de Transilvània.

7- Antic habitant de la baixa Mesopotàmia amb qui podríem compartir una remullada a Andorra. Li manca seguretat en ell mateix tot i que està ben encaminat per ascendir. El límit natural del rubor.

8- Apareix sovint abans de libitum, hoc, infinitum i nauseam. Ondula. Pòquer d'asos. Dóna, lliura sense rebre res a carvi.

9- Passejo en expressió infantívola i en companyia de tres bessones. Ja és morè, però segueix prenent el sol. Delegat del Papa que mira al cel.

10- Imprescindible per obtenir una bona coccio. Malmena i desconcerta algú amb ultratges, renys i burles. Revolució que s'empeny si passes el dia.

11- Peix de boca grossa i ritme sincopat. Desfilada acolorida. Període de temps llarg i indeterminat. No pot dir fava i omet la segona de la sèrie.

12- No ho és qualsevol ecologista. Disjuntiva habitual. Preparada per prendre el sol en aquella caleta a la vora de Sant Pol. Principi arbitrari.

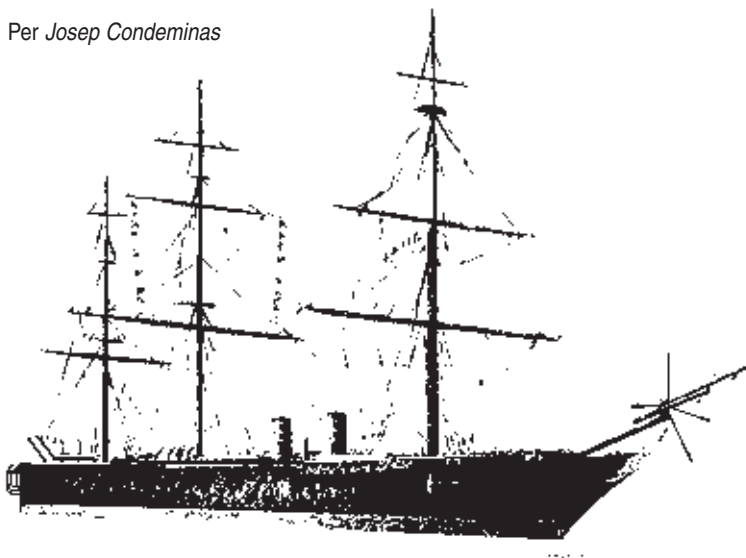
13- L'enyoren quasi sempre els seguidors de les dietes asòdiques. Com el gripau blau de la cançó, però en femella i mirant les estrelles. Revòlver que apunta al cel.

14- El de rodalies és el més sovintejat. Rosada. Empari o accepti algú, especialment a casa seva.

15- Individus a qui no agraden les relacions públiques. Ha sobreviscut als torneigs medievals gràcies a alguna capçalera anglosaxona.

EL PRIMER CUIRASSAT

Per Josep Condeminas

Durant una breu estada a Anglaterra vaig visitar la ciutat de Portsmouth i, molt concretament, el seu port, on vaig tenir l'ocasió de visitar un vaixell històric: el "HMS Warrior", el primer vaixell de guerra amb compartiments estancs i casc de ferro.

Per fer front als avanços navals francesos, els anglesos van construir el "Warrior" i, quan va ser botat l'any 1860, era el més innovador i poderós vaixell de guerra del món. En realitat era un híbrid, ja que utilitzava tant la força del vent com la del vapor, i agafava una velocitat punta de 17,5 nusos. El seu primer capità es deia Arthur Cochrane, un bon marí i un líder nat, segons les cròniques. El "Warrior" tenia un total de 705 tripulants, inclosos oficials, i anava armat amb 34 canons, alineats a estribord i a babord, 26 d'avantcàrrega i 8 de retrocàrrega.

Després de 22 anys de servei actiu va ser retirat, però no desballestat del tot, perquè primer va ser utilitzat com a taller flotant i, més tard, com a dipòsit d'olis a Milford Haver. L'any 1979, 119 anys després del seu llançament i, com es pot suposar, en un estat lamentable de conservació, va ser traslladat a Hartlepool per tornar-lo a la seva configuració original. La seva acurada restauració va

durar vuit anys i va costar més de vuit milions de lliures esterlines. Sens dubte, la més costosa restauració que s'havia fet mai a un vaixell.

Actualment és propietat del "The Warrior Preservation Trust", una societat independent i que no rep cap ajuda estatal. Precisament per pertànyer a una societat privada, s'hi permet una gran varietat d'activitats a bord. El dia que jo el visitava s'hi celebrava un casament a coberta. La núvia duia el tradicional vestit blanc i el nuvi vestia l'uniforme de marí que s'estilava el 1860.

El port de Portsmouth té altres apartats d'interès com museus, tendes d'articles i llibres de temes marins, tant per a professionals com per a turistes, així com, possiblement, la seva principal atracció, el "Victory", el vaixell de l'Almirall Nelson, meravellosament ben conservat i instal·lat en un dic sec. Per donar prova de l'interès i respecte que els anglesos tenen a tot al que fa referència a les coses de la mar i, en especial, a aquest vaixell, el "Victory" encara figura en la llista de vaixells en actiu de la "Royal Navy". Tot un detall.

Carnaval 2007 Msn ***Rua diabòlica***

***dissabte 17 de febrer a les 9 del vespre sortida
de l'Altell de les Bruixes***

Bruixes i bruixots, dimonis, esperits, éssers de la nit, us esperem a la Rua Diabòlica.

Tothom hi és convidat!

Guarniu les vostres façanes, portes o balcons per al pas de la Rua. No sopeu, sortiu al carrer i veniu amb nosaltres a menjar la manduca de bruixa i visca la gresca!

Recorregut:

Fontanills, Tomàs Vives, Sant Felip, Maristany Noms, Santiago Russinyol, Mestres Villà, Pl. d'Ocata, Jaume I, Esplai del Àvis de cal Ros de les Cabres, i Altell de les Bruixes,

Ho organitza:

Colla de Diables del Masnou

Ho patrocina

Ajuntament del Masnou

Fotografia, Maria Gilabert. Disseny, Taller de Publicitat

Gent del Masnou i n f o r m a

Exposicions

Del 3 al 23/2

"Il·lustracions del Quixot", dibuixos d'Antoni Batllori

Del 24/2 al 16/3

Mostra d'art de F. Selvaggio

Col·leccionisme

**TROBADA MENSUAL D'INTERCANVI
DE PLAQUES DE CAVA A GENT DEL
MASNOU** (cada segon dimecres de mes, de 7 a 9

del vespre al local social) Properes trobades:

Dimecres 14 de febrer

Dimecres 14 de març

Presentació llibre

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE-E (electrònic):

GAIA 2148 (assaig novel·lat de la història de l'Univers i la Vida) d'Antoni Ferrero

Dissabte 17 de febrer a les 7 de la tarda al local social de Gent del Masnou

Vols fer teatre?

T'agradaria descobrir el que ets capaç
d'expressar amb el teu cos
i la teva veu?

Ets dels qui agrada
jugar a ser un altre?

**No ho dubtis.
Vine i... actua!**

**Cursos de teatre per a
nens, joves i adults**

627 63 00 82 (Oriol Colomer)

676 33 41 44 (Aina Ripol)

CONVOCATÒRIA

ASSEMBLEES GENERALS ORDINÀRIA I EXTRAORDINÀRIA DE L'ANY 2007

D'acord amb el que disposen els estatuts de Gent del Masnou, a través de la present es convoquen les Assemblees Generals ORDINÀRIA i EXTRA-ORDINÀRIA per al diumenge, dia 22 d'abril del 2007, a les 12 del migdia, al local social, carrer Dr. Agell, 9.

ASSEMBLEA ORDINÀRIA

Proposta d'ordre del dia:

1/ Lectura i aprovació, si escau, de l'acta de l'Assemblea ordinària anterior.

2/ Presentació i aprovació, si escau, de l'estat de comptes de l'exercici 2006 (*)

3/ Presentació i aprovació, si escau, del pressupost per al 2007 (*)

4/ Presentació de la memòria de l'any 2006 i projectes per al 2007

5/ Sugeriments i preguntes

(*) L'estat de comptes del 2006 i el pressupost del 2007 seran, a partir del dia 17 de febrer, a disposició de tots els socis al local social per a la consulta i estudi previs.

D'acors amb els estatuts, es poden presentar, amb el suport mínim de 10 socis, al·legacions i mocions a la proposta de l'ordre del dia de l'Assemblea Ordinària i incloure-hi nous punts fins a 30 dies abans (17 de març, data final) del dia de celebració de l'Assemblea, mitjançant escrit adreçat a la Secretaria de l'Associació.

ASSEMBLEA EXTRAORDINÀRIA

Ordre del dia: 1/ **Punt únic:**

Renovació dels càrrecs de **Vicepresident, Tresorer, Vocalia Cívica i Vocalia Recreativa.**(*)

(*) D'acord amb els estatuts, per presentar candidatures a qualsevol dels càrrecs de la Junta Directiva caldrà el suport del President, la mateixa Junta Directiva, o bé d'un mínim de 10 socis. A tal efecte, el Cens actual de socis restarà a la Secretaria de l'Associació a disposició de tots els socis interessats a presentar-se com a candidats.

Cordialment,

Joan Casals i Agustí
President de Gent del Masnou

COL·LOQUIS AL CAPVESPRE

"Un espai de diàleg i convivència"

Dilluns 5 de MARÇ del 2007 a les 8 del vespre a la sala d'actes de Gent del Masnou.

SOLIDARIS O SOLITARIS?

Ponent: Mª Assumpció Rovira

Organitzen: Escola Sagrada Família i Escola La Immaculada.

Col·labora: Gent del Masnou

Foteses

Per Joan Bosch

• Es diu Pep López Matamoros i, des de la Llei d'Estrangeria, no gosa sortir de casa.

• Una fotesa facilitada per l'amic Francesc Rossell. Un mestre va proposar als alumnes el dibuix d'un pollastre. Quina va ser la seva sorpresa en contemplar sobre la taula dibuixats una munió de pollastres plomats, sense coll ni potes, a punt de ficar-los a la cassola.

• És un pesat, a tort i a dret presumeix que ja té noranta anys; al cap i a la fi no en té ni un; ja se'ls ha gastats tots.

• En Just tot just s'acaba de jubilar. Embuster, mentider, gandul i eixerit com sempre, arriba a casa i saluda la muller:

–Saps?, el metge m'ha prohibit fer feines de cap mena, ni tan sols parar taula.

–Doncs, noi, estem ben arreglats; a mi m'ha dit el mateix – diu la dona, que de tonta res de res.

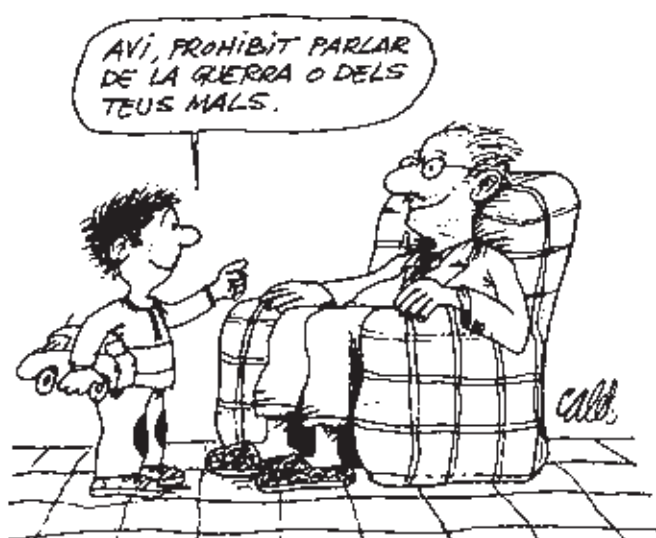
Coses del dos mil; màxima actualitat:

–I tu, quants anys tens?

–Acabo de complir els cinquanta.

–Caram, noi, no em pensava pas que fossis tan vell.

• No t'encaparris, per més que exigeixis peres al roure, no et donarà res més que glans.

• Simbiosi. Les revistes del cor es nodreixen glorificant persones afamades i aquestes mamen a doll d'aquelles.

• En un autobús un guenyo a un turista:

–A la dreta veurà la Sagrada Família que està a l'esquerra.

DITES I REFRANYS POPULARS

• S'ha acabat el bròquil.

• Meló i casament, qüestió d'encertament.

• Peus de porc, tenen gust de poc.

• Arròs covat, per al gat.

• Menja bé i caga fort i no temis pas la mort.

• Per menjar massa picant, molts al cementiri van.

• Amor de vella, aigua en cistella.

• Abans de dir que sí, pregunta-ho al coixí.

• Les núvies d'avui són les sogres de demà.

• L'olla i la dona, reposada.

• No té pa i vol criar ca.

• Qui no sigui català, en beure de galet la pitrera es tacarà.

ISABEL I NEUS

TEIXITS - MERCERIA - TALLER D'ARRANJAMENTS

**Gran varietat de
disfresses infantils.
Teixits, maquillatge
i complements**

FONTANILLS, 2 · 93 540 26 19

Solucions a l'encreuat
de la pàg.26

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1	M	I	N	A	D	E	C	A	N	C	R	E	S	T	A
2	A	M	A	N	E	R	A	D	A	A	C	A	R	S	
3	L	A	B	O	R	A	L	N	A	P	O	L	E	O	
4	I	G	U	A	N	O	D	O	N	T	L	N	C		
5	F	I	C	A	M	E	N	O	R	R	E	A	I		
6	E	N	O	L		U	D		A	U	G	U	R	A	
7	T	A	D	I	M	A		A	U	C	A		A	O	L
8	A	C	O	N	I	T		R	A		O	B	U	S	
9	I	N	O	X	I	D	A	B	L	E		A			
10	Z	O	O	L	O	G	I	A		L	O		B	A	H
11	O		S	E			M	A	I	A		N		C	E
12	D	I	O	N	I	S	I	A	C		F	U	T	U	R
13	I	R	R	I	G	A	T		N	A	V	A	L	L	A
14	A	M		C	N		D	U	N	A		O	L	L	
15	C	A	P	S	I	G	R	A	N	Y		A	C	I	D

Finques Puig S L

Serveis immobiliaris en general

Administració i **API**
venda de pisos, cases i rústiques.

Propietat horitzontal
Assessoria jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tel. 93 555 10 60 / 17 61 • info@finquespuig.net

Finques Meslloc

Lligonya Cayetano

Ceigrup 93 555 69 03
immobiliaries

- Administració de comunitats de propietaris
- Advocats especialistes en dret immobiliari

Admin. 4772

Fontanills, 13 • 08320 el Masnou
www.meslloc.com

Col. 2102

SALA AUTOMOCIÓ

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 • El Masnou

el seu negoci@elmasnou.com ?

Creació i manteniment de pàgines
Servei de traducció Català / English
Servei de promoció "Banners publicitaris"

WWW.ELMASNOU.COM

info@elmasnou.com

Jordi Viñas Tremols 686 07 87 34

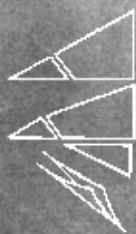
Àngel Tena

Venda directa al públic.

JOIER

Barcelona, 28 · El Masnou · 93 555 64 51

E S P E C I A L I S T E S E N D I A M A N T S

LA NOSTRA MARINA

Per Palermó Anglès i Sala

Col·lecció exvots Berganti-goleta "PRÍNCIPE"

Berganti-Goleta "PRÍNCIPE" construïda a Vilassar de Mar l'any 1856 pel mestre d'aixa Josep Sust. Tones 229, eslora 94, mànega 28, puntal 13.
Comandaren aquest vaixell els capitans masnovins: Jaume Pagès i ?, Tomàs Fàbregas i ?, i Jaume Mitjans.

